

-----Прослеђена порука-----

Од: 'ANTIC.org-SNN' antic.miroslav@gmail.com [Postojbina] <Postojbina@yahoogroups.com>

Датум: 05. јун 2015. 04.06

Наслов: [Postojbina] СРБИМА У ЗЕМЉИ И РАСЕЈАЊУ НА ЗНАЊЕ И РАВНАЊЕ КАО И СВИМ ПРИЈАТЕЉИМА ИСТИНЕ О НАПАЋЕНОМ СРПСКОМ РОДУ

Коме: Postojbina@yahoogroups.com, serbianforum@yahoogroups.com, siem@googlegroups.com, sorabia@yahoogroups.com, srbija_medjuslivama@yahoogroups.com, SrpskaInformativnaMreza@yahoogroups.com, SRPSKI_NOMADI@yahoogroups.com, srpski_svet@yahoogroups.com

СРБИМА У ЗЕМЉИ И РАСЕЈАЊУ НА ЗНАЊЕ И РАВНАЊЕ КАО И СВИМ ПРИЈАТЕЉИМА ИСТИНЕ О НАПАЋЕНОМ СРПСКОМ РОДУ

Драги пријатељи ,

Поводом одлуке београдског Вишег суда да рехабилитује ђенерала Драгослава Држау Михаиловића добио сам безброј телефонских позива; сви ми изражавају захвалност јер сам својим књигама, још 1985. године, иницирао овај процес, изазвао незабележену, дуготрајну компартијску кампању, осуђен на 10 година робије - што није извршено јер се "појавио народ".

Изгледа да сам поново постао политички неподобан јер као објаснити да се и после више година не извршава пресуда Окружног суда у Београду а на основу које потражујем свој ауторски хонорар за две књиге, и ако се ради о издавачу који је том приликом направио и кривични прекршај.

У сву ову застрашујућу кампању била је увучена и угледна "Политика", али се она једина искупила предлажући ме за највише научно признање - награду "Слободан Јовановић" . После одлуке Вишег суда исти овај лист није нашао за сходно нида помене моје име, и ако сам се Полиртици обратио 18.маја о.г. са молбом да публикује мој текст : Моје уверење је : после рехабилитације ђенерала Михаиловића, на реду је рехабаилитација српског народа. Нису нашли за сходно да текст објаве, стога сам одлучио да га пласирам електронским путем уз овај коментар, са надом да ће текст наши људи у дијаспори и њихови пријатељи а због порука које текст носи, превести на језике земаља у којима живе и пласирати њиховим јавностима и доставити га државним форумима.

Које су то поруке због којих је вероватно "Политика" заћугала ?

1. Овај текст подсећа да сам својим прекретничким књигама открио титовско-стаљинске обмане и манипулације са савезницима 1941-1945. Те манипулације су геноцидну хитлеровско-хрватску државу,НДХ, на крају рата превеле на страну победника. Титовско-стаљинске манипулације су омогућиле да сукцесор Трећег Рајха и НДХ не плате српском народу припадајуће ратне репарације од више хиљада милијарди долара. Наравно, један хрватски дио је дужна да плати и муслиманско-хрватска федерација БиХ. Бивши хрватски лидер, Стипе Месић је још 1991. године током своје посете хрватској емиграцији рекао да су Хрвати два пута побиједили, други пут када су након Другог свјетског рата некажњено преведени на страну побједника.

Пошто је очекивати да ће Хрвати наставити са лицитацијама о броју јасеновачких жртава молим наше људе широм свијета да саопште да је Комисија за сондирање терена на

јасеновачким стратиштима, још 1946. године утврдила да под земљом лежи најмање 860 000 костура. Тито је та истраживања прекинуо у име политике братства и јединства.

2. У тексту који Политика није хтела да објави наговештена је одлука нове Русије да све своје будуће односе са Хрватском услови повратком свих протераних Срба РСК у аутономну сигурност, што би било и њено признање да је Јељцинова претходна власт саодговорна за трагедију РС Крајине. Као вишечекијски председник Друштва српско-руског пријатељства и као научник, одговорно тврдим да је неруска Совјетија највећи виновник наше данашње трагедије. Уз то и за судбину КиМ јер је се Стаљин налазио иза Титове политике, а та политика је омогућила Албанцима да протерају стотине хиљаде Срба. Стога је очекивати да ће Русија затражити да се етничка ситуација у овој области врати на период пре Другог свјетског рата. данашњи, тзв. бриселски споразум, није ништа друго до још једно српско одступање према провалији.

др Веселин Ђуретић

--

Покрет за Србију
Драгослава Јовановића 1, Београд
Тел. 011- 32-31-217

www.pokretzasrbiju.org

www.infoport.co

-----Прослеђена порука-----

Од: 'ANTIC.org-SNN' antic.miroslav@gmail.com

[srbija_medjuslivama] <srbija_medjuslivama@yahoo.com>

Датум: 05. јун 2015. 04.05

Наслов: [srbija_medjuslivama] Веселин Ђуретић: Послије рехабилитације
ђенерала Драже, на реду је рехабилитација српског народа

Коме: Postojbina@yahoo.com, serbianforum@yahoo.com,
siem@google.com, sorabia@yahoo.com,
srbija_medjuslivama@yahoo.com,

SrpskaInformativnaMreza@yahoo.com, SRPSKI_NOMADI@yahoo.com,
srpski_svet@yahoo.com

Веселин Ђуретић

Белешка о писцу : Написао 14 књига од којих су рецензенти пет оценили као прекретничке. Двотомна " Савезници и југословенска ратна драма" из 1985. године, изазвала је у СФРЈ незабележену компартијску кампању јер је, наводно, рехабилитовала четнички покрет и ђенерала Дражу Михаиловића. Ђуретић је добитник више научних и моралних признања : Ордена Његоша Првог реда, Крста милосрђа РС, Златног признања српског хуманитарног фонда за Европу, Сртењског ордена који му је недавно уручио Председник Србије и Ордена Николе Тесле који му је уручио председник Народне скупштине РСК. једини је добитник научног признања "Слободан Јовановић" (1993).

Мислимо да је Буретић врло компетентан да коментарише недавну пресуду Вишег суда о рехабилитацији ђенерала Драже.

Моје увјерење је :
Послије рехабилитације ђенерала Драже,
на реду је рехабилитација српског народа

Недавну пресуду Вишег суда у Београду којом се рехабилитује ђенерал Дража Михаиловић доживио сам као потврду својих 1985. године изречених научних ставова али и као потпуну потврду и сатисфакцију јер је предсједник судског вијећа рекао да 1946. године поступак није спроведен уз поштовање свих права окривљеног, како по стандардима данашњег права, та ни ондашњег.

Ја сам у инкриминисаном двотомном дјелу показао да је све вријеме рата Михаиловић заузимао национално одговорну позицију, осим у пењриоду септембар-децембар 1941. године, када је био "повучен" од русофилски занесеног српског народа, коме су комунисти обећавали златна брда, односно, од пропаганде која је игнорисала дату војнополитичку ситуацију на савезничкој сцени. Под овим утицајем је на кратко вријеме био напустио курс национално одговорне политике и прихватио политику неког "револуционарног реализма".

У мојој интерпретацији Михаиловић је персонификација српског покрета отпора југословенске оријентације а он је представљао реалну могућност за обнову државе на основи етнојезичког принципа национа. Титовски пројект није био југословенски ; и ако је по саставу углавном био српски; код њега су историјска свијест и на њеној основи поникле представе о стварности и будућности потискивани идеолошким, које је као епилог процеса показало да је било ретроградно. Титовски пројект је помоћу српске борбе наметао велику Хрватску.

У својим књигама рехабилитовао сам све сљедбенике југословенске идеје, без обзира на њихове вјерске или националне подијеле. Највише, наравно, српски народ јер се он чврсто држао југословенске идеје и у међуратном и у ратном периоду ; у другом случају у виду тријалистичког концепта преуређења државе. Дражино југословенство било је легитимистичко, јер се чврсто наслањало на ставове југословенске краљевске избјегличке владе и краља и та његова оријентација била је прихваћена од савезника. Држећи с евладе, у којој су хрватски министри, подржани од черчила, водили своју политбику, односно путем разних провокација неутралисали рад владе, учинивши да је површни Черчил ове свађе пројектовао на ситуацију у Југославији. Тиме је сакривано оно битно, хрватски геноцид над српским народом. Југословенска ратна сцена допимала се само као борба партизана и четника. Титовским обманама партизани су све више представљани као Југословени, потом и као Хрвати, и ако су им се Хрвати прикључили тек на крају рата, да не би сносили посљедице поражених. Авнојевске пројекције о обнови Југославије и Запад и Исток су посматрали као конструкт иако су оне биле ретроградне јер су разбијале јединствено етнојезичко биће народа.

Те своје илузије и стварности и будућности наметнули су и ђенералу Михаиловићу, именујући га за министра војног. Ђенерал је крив што је заиграо у ово коло и за собом повукао покрет народа који је био упућен да на националне изазове сепаратиста одговори национално, не само у име православних Срба него и у име

десетина хиљада Срба римокатолика и Срба мухамеданаца. питоми становници Дубровника, Далмације и Истре, прихватили су равногорце јер су били огорчени непријатељи павелићеве НДХ која их је предала на милост и немилост Мусолинијевим фашистима. темељни историчари, Коста Николић и Никола Жутић су показали како је убрзано текао процес ресрбизације ових области. мени је војвода Момчило Ђујић причао да његова Динарска дивизија није имала материјалних могућности да прихвати све Србе римокатолике. прихватио их је Тито послје капитулације Италије и вратио на пут бискупске конференције у Загребу(1900.) која је наставила прозелитску политику покатоличења.

Генерал Михаиловић није видио шта се иза брда ваља, јер су Срби били "сирак тужни без игђе икога" док је његов врховни симбол, краљ Петар, све више постајао "српски Данга". и околина српска је у влади томе доприносила; лак се ни велики Слободан Јовановић, творац синтагме о политици "на парче" није сналазио. Српски "Данга" је свој народ повукао у провалију;сам га је у њу гурнуо септембра 1944.

Поглед из угла епилога процеса, страшног епилога, показује да је овај краљевски центар крив за смрт најмање три стотине хиљада Срба,за уништење највећег дијела горњег слоја овог народа. Србија и српство су послје тога пали у руке оних који су резоновали на основи стаљинистичког социјалистичког интернационализма, у руке многих лумпее пролетера и лумпер сељака,који нису знали да тиме слиједе антисрпску и антијугословенску и антиинтернационалистичку политику. Нису видјели да слиједе имагинарни центар који их употребљава против виталних интереса свог народа.

Стаљинско довођење Тита на власт омогућило је овоме да и послје рата настави своју антисрпску и антијугословенску политику,поново под видом социјалистичког интернационализма јер је то била формула за добијање подршке Стаљина. За односе са Западом употребљаван је легитимизам,наслон на краља који је поткопавао његов трон,па су Срби све више остајали без икаквог традиционалног упоришта.Тако је рат уавршенкомпромисом па су Срби на крају остали и без ратних репарација сукцесора Трећег Рајха и НДХ које се приоцијењују на хиљаде милијарди долара. Остали су и без италијанске одштете која је дата у територијама у сјеверном приморју а које је Тито уручио не убијеном, него убици. Зар није очекивао да званични Београд све ово стави на дневни ред.

Мислим да је др Фрањо Туђман добро препознао Титове поруке, вјерујем да их је и лично дознао од Броза а то је показао дрским провоцирањем грађанског и вјерског рата 1991-1995. када су се по хрватској шириле исте оне Павелићеве заставе које су ширене по НДХ и код Стаљинграда. Ја сам благовремено препознао ову завјеру, па није случајно што ми је Туђман дао доста значајну улогу у својој књизи "Беспућа повијесне збиљности". приликом сам одва разговора са овим човијеком видио сам да да је он и у првим данима стварања ХДЗа знао да иде по утабаном путу, да наставља тамо гдје су његови претходници били заустављени због пропасти Осовине. Тито му је утабао и авнојевске путеве дезинтеграције српства. У књизи ме нападао и због поремећаја српско-хрватске ратне симетрије. Знао је добро да на њој почива Титова Југославија.

Туђман је био мали историчар али је у националној политици видио што је битно а што небитно па је зацртани циљ браниосвим сриједствима; прије почетка рата користећи се титовским пропагандистичкимстереотипима који су били замаглили прошлост,који су били потиснулиисторијску свијест и обманули велики дио свијета. И Јељцинова Русија је била толико распамећена да је на Србе гледала преко стаљинских стереотипа о њиховој

"хегемонији и националном угњетавању" па је вјеровала да се и Шиптари (Албанци) на Косову и Метохији буне против неиздрживе "српске страховладе". Тако је на Србе крајем 20-их гледао и коминтерновац Иван Лењин; на тој основи је 1947. године Тито послао Стаљину делегацију која га је обавијестила да ће КиМ ускоро бити предато Албанији.

Стаљински стереотипи су учинили да су Руси одиграли по Србе фаталну улогу и у РСК; њихов дипломата је тражио да се повуку на око трећину територије, да остану без излаза на широку делту Дунава. Јељциновци су све Титове авнојевске границе прихватили као реалне, као што су руски "западњаци" 90-их прихватили бољшевичке границе по којима су разбили велику државу.

Послије уништења српског покрета отпора југословенске оријентације ђенерала Михаиловића Срби су остајали без иједног савезника. Ни даље нису имали националне идеје водиле које би их држале у стању мобилности. На тој основи наступали су стари и нови српски непријатељи. Правник Бадентер наметао им је да прихвате комунистичке подијеле као реалне. Потом су Србима наметнуте разне блокаде; на крају је притв њих употребљена и НАТО армада. Понављао се идеолошки фатум српско-руских односа. Док су Вашингтон и Брисел Србе убијали Јељцин их је "придржавао". То се исто Србима није дешавало током Другог свјетског рата када су против себе имали и Стаљина, разне германске кругове а послије Техеранске конференције, крајем 1943. године и Черчила и Рузвелта. Само годину дана прије тога, амерички предсједник је намјеравао да Хрвате као геноцидан народ стави под старатељство ОУН !

Виши суд у београду је 14. маја 2015. рехабилитовао ђенерала Дражу Михаиловића чиме су били погођени хрватски, албански и други антијугословенски пројекти. Туђман није диран, као ни Изетбеговић и ако су сви настављали и Павелићево и Титово дјело. Иза сепаратиста су стајали и Исток и Запад, иза Слободана Милошевића нико а опет је проглашен кривим за све оно што се издешавало деведестих година, када је притекао у помоћ српским земљана које су морале да се боре против настављача Другог свјетског рата. Очитовао се један апсурд историје; и Милошевић и Младић и браниоци КиМ од НАТО агресије, као што су 1946. пред титовским београдским трибуналом, нашао командант ЈВуО, Павелић и његови доглавници су "пацовским каналима" били пребачени на "демократски Запад". Док су патријарх српски Гаврило и потоњи светац Николај, послижетачеништва у логору Дахау морали да тумарају по свијету, остајући без пастве, Тито је пред 300 католичких фратора осуђивао хитлеровце што је дио хрватских католика био присиљен да служи Павелићу и ако је чињеница да су они то орно радили; док су ђенерала Михаиловића судски мучили Тито је држао говор на Цетињу и чудило се шта то Срби раде.

У књигама сам предвидио и шта ће се десити послије поремећаја српско-хрватске симетрије. Мој врло поштовани колега и бранилац, академик Радован Самарџић, рекао је да моје критичаре највише погађа моје разбијање те симетрије.

Није онда чудно што је пресуда ђенералу Михаиловићу, рехабилитација овог великог патриоте, узбудила Загреб. Приједседница Хрватске је устврдила да је Дража сарађивао са нацистима и фашистима и то повезала са неком српском агресијом почетком 90-их. Рачунала је да ће обманути а калкулантски свијет то прихватити. А чињеница да је контакте такве врсте током рата одржавао Хрват, Тито, тајновито преко неколико канала. Када сам прије око двије године сазнао да ужичка власт намјерава да прихвати Дачићеву сугестију и Тита врати на градски трг, поручио сам предсједнику општине да, ако то прихвати, поред Броза укипи и Павелића и навео документа

Поводом рехабилитације Михаиловића јавио се и Стипе Месић, синовац команданта хрватске легије која се борила пред Стаљинградом. Месић је често посјећивао Москву чак је и 2005. године орденисан поводом Дана побједе. Сада тако нешто више није могуће јер су Руси препознали вишедеценијски карактер хрватских манипулација. Јавна је тајна да ће Москва ускоро условити повратком свих протјераних Срба у аутономну сигурност. савјетујем Месићу да не посјећује ни Порошенка јер је његов стриц марко Месић, у Харкову лично убио двојицу војника - Украјинаца.

Ако је Месићу баш толико до путовања онда нека поново дође у Србију, гдје се све брзо заборавља, па је вјероватно заборављено и то да је титовски "преваспитани" марко Месић приликом уласка у београдски краљевски Бели дом пуцао у једну православну икону.

Није ме много изненадило ни реаговање сарајевских Бошњака чија је симтрија изједначавала Павелићево "цвијеће хрватског народа" са новим покретом отпора против настављача старе коалиције са загребом, предводницима угроженог народа, Караџићем, генералом Младићем и другим. Ипак, вјерујем да ће послјије свега што му се десило, овај дио нашег народа ускладити односе између етнојезичке и културно-историјске самобитности и вјерске, онако како су то урадили други народи исламског свијета.

Новинарски мислилац Мирослав Лазански је навео неколико Михаиловићевих колаборационистичких потеза, од невоље, са правом. Ја, као историчар, додајем да су сви они били изнуђени великим српским невољама. Разговор са њемачким официрима у Дивцима 11. новембра 1941. године је имао за поенту сљедеће : ми смо велики непријатељи али нама Србима су данас већи непријатељи комунисти јер вас изазивају а ви вршите масовне одмазде над народом. И четничко прихватање војне сарадње са мусолинијевцима на Неретви 1942/43. имало је циљ да спријечи повратак Титоваца у Херцеговину и Црну Гору, тамо гдје су 1941/42. поклали на хиљаде Срба а у име "друге фазе револуције".

Мислим да је дошло вријеме да Срби као народ адекватно одговоре на све оно што им се издешавало током читавог 20. вијека, да покажу свијету да никада нису били агресори него да су се само бранили. Сагледавајући позицију ђенерала Михаиловића, у цјелини, прије око двије године, одазивајући се на позив београдског Виошег суда да усмено сједочим, одговорио сам књигом : "Рехабилитација ђенерала Михаиловића оправдава све српске ратне позиције 1941-1945. ". Зар то није позив на нове рехабилитационе одлуке овог суда ? Не тако давно, позван од канадског Вишег суда да напишем елаборат за судски процес који се водио против једног недићевца (Грујичића), то сам, мислим, темељно урадио, послјије чега је тај суд зауставио даљи судски процес против њега.

Моје научно увјерење је : да послјије рехабилитације Драже Михаиловића на ред долази рехабилитација српског народа. Ако до тога дође показаћу српску егзистенцијалну дијалектику, ону која оправдава све ратне позиције српског народа.

др Веселин Ђуретић